

се кае, но тѣа дѣръ є ѿ свѣта Богородица, зашо є почиталъ нѣйни те празднищъ, и за нѣйна любовь далсе да го фанатъ. И не самъ товѣ дѣръва мѣ пресвѣтѣа Богородица, но и дѣръги чѣда: да знае секой грѣшникъ, колко помага поканиѣ то. Тѣа ѿсьмь дни постѣлъ и плакалъ непрестѣннѣ, и ѿишалъ, да го оубѣатъ, и се ѿ простѣлъ сосъ сѣчки те человекъщъ, и катѣ се молилъ приклѣнилси глава та съ радость подъ мѣчь: и го посѣкли, и го погрѣвали на ѣнова мѣсто, гдѣто закопѣвали разбойнищете. И въ полночь видѣли светлина, и свѣщи запалени надъ грѣбатъ, и пѣтъ дѣвѣици красни, катѣ молнѣа (светкавица), и извадили го ѿ грѣба, и вдигнали го на єдинъ ѡдръ, и покрѣлиго сосъ златоткана покрѣвка. Четирѣте дѣвѣици го дигнали иносилега, апѣтата коѣто за повѣдала катѣ царица, ѿдѣла понѣхъ сосъ свѣтѣльникъ пресвѣтѣльшъ. И дошлѣ до вратѣта градска, видѣлиги вратѣрете, и оуплашилисе, мислиле да не є нещо дѣволска работа. Тогѣа ѿставили тѣлото дѣвѣиците, а господжѣ рекѣа на дѣвѣицищете, да идете на владыката, да мѣ кажете, каквѣ мати Исѣса Христѣа за повѣда, да погрѣкѣ тѣа человекъкъ на мѣсто чѣстнѣ, оутринтѣ ѡтишле портѣрете при єпископа искажалемѣ порачѣниѣто. И владыката ѿтишалъ при градската вратѣ сосъ поповѣ и сосъ человекъщъ многѣ, и видѣли тѣлото покрѣено сосъ порфѣра, шо никой не видѣлъ, катѣ нѣа свѣтѣла и красна, и многѣ чѣдиле и радѣвале, видѣли и тѣлото, и тогѣа по вѣрѣвали, шо имъ кажалѣ вратѣрите, и го погрѣкале не катѣ харамѣа, а ми катѣ мѣченикъ, сосъ голѣма чѣсть, въ слѣвѣ Бѣгѣ и Богоматѣри, аминь.